

Symbole pamiątki

Lekcja z Ew. Mat. 25:26-28

Co jest święte przy obchodzeniu Pamiątki Wielkanocnej – przedmioty symbolu czy święta krew Chrystusa wylana na Kalwarii?

Poleceniem naszego Pana Jezusa Chrystusa jest, ażeby wszyscy Jego naśladowcy chcieli uczcić pamiątkę dzień rocznicy Jego wielkiej ułagalnej ofiary dokonanej dwa tysiące lat temu na kalwarii z miłości do rodzaju ludzkiego. Przez dokonanie uroczystego obrządku, w którym przypominana jest i rozważana męka, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa przedstawione w symbolu pod postacią chleba praśnego i wina.

Podczas tej uroczystości, niejako na marginesie dla uszeregowania się fałszywego rozumienia symbolu, postawione jest pytanie: Czy ustanowiony przez Chrystusa symbol może zastąpić, tzn. być równy okupowej ofierze Jezusa Chrystusa? Ogromna większość ludzi nie dochodzi ani nie szuka w tej sprawie wyjaśnienia, mniemają oni, że już sam symbol jest święty, skoro go Chrystus ustanowił.

Wiele ludzi nie może czy nie chce zobaczyć różnicy między nieświętymi przedmiotami symbolu, a świętą ofiarą Jezusa, przez którą jesteśmy wykupieni z wiecznego grobu.

Jak wiemy chleb praśny, w jakiej postaci nie byłby podawany w formie ułamanego chleba czy okrągłego opłatka, pozostaje zawsze symbolem, spełniającym jedynie rolę wskaźnika na rzeczywistą ofiarę Chrystusa. W żadnym przypadku symbol pod postacią chleba praśnego i wina nie może być ofiarą, ani nie może jej zastępować. Gdyby bowiem Chrystus ustanowił symbol ofiarą za grzechy całej ludzkości, to dlaczego po ustanowieniu symbolu podjął ciężki krzyż i w wielkim cierpieniu na nim umarł? Podjęcie przez Chrystusa krzyża po ustanowieniu symbolu jest wyraźnym argumentem, że ustanowiony symbol nie był ofiarą ani jej nie zastępował, miał inne zadanie, zadanie wspominania, jest niejako palcem wskazującym na raz wylaną świętą

krw naszego Pana, na świętą ofiarę, której już nigdy więcej nie trzeba ponawiać. Zauważmy kilka ważnych myśli w tym przedmiocie św. ap. Pawła:

„Wiedząc, że zmartwychwzbudzony Chrystus już nie umiera, śmierć nad nim już nie panuje. Umarłszy bowiem, dla grzechu raz na zawsze umarł, a żyjąc, żyje dla Boga.” – Rzym. 6:9-10 (NB).

„Który nie musi codziennie, jak inni arcykapłani, składać ofiar najpierw za własne grzechy, następnie za grzechy ludu; uczynił to bowiem raz na zawsze, gdy ofiarował samego siebie.” – Hebr. 7:27 (NB).

„Wszedł raz na zawsze do świątyni nie z krwią kozłów i cielców, ale z własną krwią swoją, dokonawszy wiecznego odkupienia.” – Hebr. 9:12 (NB).

„Albowiem Chrystus nie wszedł do świątyni zbudowanej rękami, która jest odbiciem prawdziwej, ale do samego nieba, aby się wstawiać teraz za nami przed obliczem Boga; I nie dlatego, żeby wielokrotnie ofiarować samego siebie, podobnie jak arcykapłan wchodzi do świątyni co roku z cudzą krwią, Gdyż w takim razie musiałby cierpieć wiele razy od początku świata; ale obecnie objawił się On jeden raz u schyłku wieków dla zgładzenia grzechu przez ofiarowanie samego siebie.” – Hebr. 9:24-26 (NB).

Na koniec wstawmy pytanie: Co ma przypominać uczestnikom pamiątki ustanowiony symbol, który nie jest ofiarą, ani święte są przedmioty symbolu, o jakiej świętości nam przypomina, jaką prawdę w sobie zawiera? Na pytanie zawarte w tytule odpowiadamy, że świętą jest krew przelana za grzechy świata, zaś symbole są tylko przedstawieniem tej sprawy.

Raczek Alojzy
R-
„Straż”